

[Krag.]

Skal Slagteristriden ogsaa afgøres ved tvungen Voldgift? siger det ærede Medlem Hr. Rager. Saa siger jeg: hvis det bliver fornødent, i Lighed med, hvad der ved tidligere Lejlighed har været Tilfældet, fordi gennem en saadan Strejke trues selve det danske Samfunds økonomiske Livsnerve.

Regeringen skal ikke rette sig efter Oppositionspartierne, siger det ærede Medlem Hr. Rager. Deri er jeg ikke uenig med ham. Regeringen og Oppositionen maa søge i Henhold til vor Forfatning at tale sig til Rette; men naar Samfundet er i Fare, maa en Regering, der kender sit Ansvar, vælge den Vej, som sikrer det størst mulige Folkefertal bag Afgørelsen til Afværgelse af Faren.

Nu har den højtærede Statsminister erklæret, at nogen synderlig Forskel er der ikke, om man vælger den ene Vej eller den anden Vej. Jeg mener, der er en væsentlig Forskel, og det er ogsaa udtrykt baade igennem, hvad jeg her har sagt og igennem vort Ændringsforslag. Men Statsministeren mener altsaa ikke, der er nogen væsentlig Forskel; men saa begriber jeg ikke, at han kan male en saa faretruende Fremtid op, hvis Regeringsforslaget ikke gennemføres, som han har gjort, thi saa vil det i Virkeligheden sige, at den højtærede Statsminister vælger den store Konflikts Fortsættelse fremfor at se bort fra den lille Forskel, som i en saadan Sammenhæng dog ikke paa nogen Maade burde kunne blive afgørende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg ønsker først at konstatere, at det ærede Medlem Hr. Rager ikke svarede paa de Bemærkninger, jeg henvendte til ham, fordi han simpelt hen ikke kunde svare. Naar jeg spurgte, om der kunde have foreligget en Lov om tvungen Voldgift, saaledes at man kunde have forberedt sig paa en Sag som denne, saa maatte det ærede Medlem naturligvis erkende, at dette var ikke politisk gennemførligt.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen, at han besvarer min Kritik af et vigtigt Punkt i det Lovforslag, som det høje Folketing om meget kort Tid skal vedtage ved tredje Behandling, med at henvise til det Tilbud om en Ændring i Lovforslaget, som han har fremsat. Bedre Indrømmelse af min Kritiks Berettigelse kan jeg virkelig ikke forlange.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Krag undrede sig over, at jeg skulde have udtalt, at man ikke kunde bygge nogen fremtidig Ordning op paa en Forligsinstitution og en Voldgift, og dette var dog netop det, Det radikale Venstre havde ønsket. Ja, det er det, vi har ønsket, og det er derfor, jeg siger, at det kan vi ikke gøre, naar vi begynder med ved en Lejlighed som denne at stille Forligsinstitutionen til Side, naar vi begynder med at sige, som det ærede Medlem har sagt her i Dag, at Forligsinstitutionen er at betragte som den tredje Part i Arbejdsstriden. Saa forekommer det mig, som sagt, at man er saa langt ude, at man næppe kan komme længere.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vilde gerne have rejst en principiel Diskussion om Spørgsmaalet tvungen Voldgift og om det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens Stilling i Kommissionen i 1933, og det ærede Medlem spørger mig, om det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens Stilling dengang havde betydet noget med Hensyn til Muligheden for en politisk Gennemførelse af dette Forslag. Jeg skal villigt indrømme, at det ærede Medlem Hr. C. J. F. Svens Stilling ved den Lejlighed ikke havde betydet noget. Det er ganske rigtigt, men det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven havde paa sit Partis Vegne — det formoder jeg, det var — dengang taget Stilling nøjagtigt Side om Side med Arbejdsgiverne og havde ikke vist Villighed til at være med til tvungen Voldgift, og jeg tror dog, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og jeg kan være enige om, at en Tanke trænger igennem, efterhaanden som flere og flere slutter op bag ved den. Det havde vist været rigtigt, om man dengang havde sluttet op bag ved den, saa at der kunde have været oparbejdet en Stemning i Stedet for, at man nu i Dag skal sidde og fortryde, at man ikke har gjort det, fordi man ganske imod sin Forventning har faaet Brug for en fornuftig Løsning af en Sag.

Statsministeren (Starving): Jeg føler mig foranlediget af det ærede Medlem Hr. Krag til paa ny at gøre opmærksom paa, at selv om der ikke er nogen stor Forskel paa Principperne i de to Planer, her diskuteres; er der, som jeg har sagt en Gang før, dog den Forskel, at man ved den tvungne Voldgift ganske tilsidesætter Forligsinstitutionen. Nu hørte jeg nok det ærede Medlem Hr. Krag før gøre nogle Bemærkninger om, at der